

In Herodianum technicum

critica edidit

Petrus Egenolff

II.

In eodem codice regio Hauniensi, de quo supra p. 99 ss. disputavimus, inde a pagina 265 usque ad 282 excerpta ex Herodiani de dichronis libro habentur hoc titulo praefixo: *Ἡρωδιανὸν περὶ χρόνων*. quae cum primum ab I. A. Cramero in Anecdotorum Oxoniensium volumine tertio p. 282—301 ex duobus codicibus Baroccianis 119 (A) et 72 (B) in lucem protracta essent falso sic inscripta: *Toῦ Ἡρωδιανοῦ περὶ διχρόνων*, postea a Lehrsio (Herod. scripta tria em. p. 341—375) et a Lentzio (Herod. rel. II p. 7—20) repetita sunt, quorum uterque rectissime inscripsit *ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ περὶ διχρόνων*. nam hanc non integrum et genuinam esse Herodiani doctrinam, sed epitomam libri copiosioris a grammaticastro quodam dissentium in usum confectam idem ille Lehrsius in Analectis grammaticis p. 408 ss. luculente demonstravit. qui ad restituenda technici verba praeter ea subsidia quae Angli hominis diligentia praebuerat usus est iis excerptis, quae extant in Draconis Stratonicensis qui fertur libro et in regulis prosodiae Hermanni (de em. rat. gr. Gr. p. 432 ss.), non multum adiutus lectionibus iis, quas ex cod. Paris. 2008 et 2810 Bastius ad libri Hermanniani oram adscriperat. sed tertii codicis sine dubio Hauniensis apographo a Dindorfio benevolenter transmisso Lehrsio licuit uti. Quod apographum a quoniam accepit Dindorfius equidem nescio; fortasse eidem Blochio debetur, cui *περὶ μονήρους λέξεως* librum descriptum deberi supra dixi. eorundem excerptorum quasi altera recensio videntur esse quae in eodem codice Hauniensi inde a pag. 664 inf. usque ad 674 leguntur rubro colore sic inscripta: *Παλαιὸν περὶ*

τῆς ποσότητος τῶν διχρόνων. incipit Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον εἰς ὃ ληγὸν ἡ εἰς ὃ ἡ εἰς ὃ ἀπαθεῖς εἴτε ἀρσενικὸν εἴτε θηλυκὸν ἡ οὐδέτερον ἀπαρασχημάτιστον ἀρσενικῶν (sic), εἰ ἔχει δίχρονον, ἐκτείνει αὐτὸν· πᾶν. πᾶς. χρᾶς. στᾶς (sic). μᾶς. σῖς. πῦρ. πλὴν τοῦ τίς. desinit p. 674 φίζα. τὸ ἀ βραχύ τὰ γάρ εἰς ἀ θηλυκὰ παραλήγόμενα ἐν τῶν διπλῶν ἡ δυοῖν σσ συστέλλει τὸ ἀ. ἕιγω καὶ φίγος (sic), τὸ ρι μακρόν. neque minus ex eodem fonte manasse putanda sunt, quae p. 675 ss. occurruunt hoc titulo ornata: Παλαιὸν περὶ ποσότητος, supra quem alter hic scriptus est: Περὶ χρόνων. incipit. Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον μακροκατάληπτόν ἔστι φύσει ἡ θέσει στῖξ. νίξ. λάξ. πᾶς. λῖς. πῦρ. σκῶρ. πλὴν τοῦ τίς. desinit Πᾶς μέλλων βαρύτονος πλὴν τῶν τῆς ἐ συνγίας ἡ τὴν ἵσην παραλήγονσαν ἔχει ἐν τῷ ἐνεστῖπτη, ἡ μελζονα· τύπτω τύφω. λέγω λέξω· οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα, πλὴν τοῖς πνίγω πνίξαν. ἐρύκω ἐρίξω· ταῦτα γάρ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῖπτη φύσει μακρὸν τὸ δίχρονον ἔχονσιν ἐν δὲ τῷ μέλλοντι θέσει μακρόν. Iam his interim omissis [ex codice Hauniensi quae et in verborum contextu Lehrsiano Lentzianoque et in discrepantia scripturae addenda aut corrigenda videantur enotabo: ubi non contraria diserte notentur, ibi Hauniensem cum eo codice consentire scito, qui littera D a Lehrsio signatus est, quem eundem atque Hauniensem esse supra conieci.

Pag. 341, 4 Lehrs. ἐν συναλοιφῆς] ἐν συναλοιφῆς — 5 μέντοι] μήτοι — 10 μήτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται] μήτι δ' ἡνίοχος ἡνιόχου περιγίνεται — 14 ἀπαρασχημάτιστον ἀρσενικῶ] ἀπαρασχηματίστον ἀρσενικῶ — εἰ ἔχοι] εἰ ἔχει — 15 Γρᾶς, Πρᾶς, χρᾶς] χρᾶς. πρᾶς (omissio χρᾶς) — 16 κις . . . ψάρ. διδ] κις . . . ψάρ. διόπι — 342, 2 στάδια] στάδια ut v. 4 κλᾶδια — 7 ἀπὸ γάρ τοῦ κάρη] ἀπὸ γάρ κάρη — 9 Παιάν, Τιτάν, Άλκιμάν] παιᾶν. τιτάν. ἀλκιμᾶν — 12 λᾶας] λάας — 16 δήσας ἀλύκτω πέδησαι — 343, 2 πολυδειράς] πολυδεινάς — 5 συστέλλονται] συστέλλει τὸ ἀ — 12 πίδαξ, κλίμαξ. λείμαξ. βόλαξ. — 13 θηλυκῶ] θηλυκοῦν quod erat recipiendum. — 16 ἀρσενικῶ] ἀρσενικὸν. — 18 Γῦλαξ] γύλαξ. — 344, 6 δρθίαξ, θυμέλαξ] θυρυβίλλαξ — 7 φυλάττει] φυλάττονσιν — Άχαροφαίαξ, Ίππωναξ, Άρχεαναξ, ἐριβῶλαξ, πολυπίδαξ] ἀρχανοφαίαξ. ίππωναξ. ἀρχαιαναξ. ἐριβόλαξ. πολυπήδαξ ut v. 9 διασπᾶξ. φλεβαροπᾶξ. — 345, 5 πράκες cod. — 7 Φίξ] φρίξ. — 12 ἐκτεινόμενον] ἐκτείνοντοι — φοῖνξ, βέμβιξ, Τέμμιξ] φοίνξ. βέβριξ (om. Τέμμιξ). — 13 σκάνδιξ, χοῖνξ] σκόνωνδιξ. χοίνυξ. — 16 διὰ τὸ μέτρον bis cod. cum Crameri B. — 346, 1 γάρ] δὲ cum Crameri. B. — 2 δια λαγήν. λέγεται γάρ καὶ θραικὸς, καὶ θρεικὸς, καὶ κατὰ συναλοιφὴν θρηκός cod. — 3 ἥλιξ cod. — 4 ίλικος. χάλικος cod. — 10 φάρουγγος cod. — 11

ὑπάρχοι] ὑπάρχει. — 12 Ἐρυκος] εῦρυκος. — 347, 1 τὸ] τῷ — 7 ἡ λιβός] ἥλιβος. — 8 παιδοτρίψ cod. — 348, 2 ἄνδρας ὡς ἀμβυτρίψας cod. — 8 μανθάνω om. cod. — 11 ἔχοι] ἔχει. — 349, 3 πρὸ τοῦ τέλους cod. — 4 φρύνος. θύνος, γρύνος, καὶ βαρυτόμενον τὸ κνήμος cod. apud Lehrsius adnotatio 41. excidit. — 350, 2 πρὸ τοῦ τέλους cod. — 3 ἐκτείνοντοι cod. — 4 μαριανδυνός. βειθυνός cod. (cur *Μαριανδυνός* scripserint non intellegitur) — 6 λέγω δῆτε ἡλόγοιτο cod. — 7 ἔχοι] ἔχει. — 9 ὑπεσταλμένη δῆλον γνωὴ cod. — 10 διὰ μέντοι τοῦ συνη] διὰ τοῦ μὲν σύνη recte; nam et illa prorsus abhorrent a consuetudine Herodianea et διὰ τοῦ μὲν σύνη respondent verbis quae sunt: εἰ δὲ μὴ ἔχει τὸ σ. — 11 ἐποθυμοσύνη. καλοσύνη. εἰ δὲ ἔχει (omissio μὴ) cod. — 13 τορύνη] κορύνη, deinde lacuna decem fere litterarum (non ‘cum subsequentibus punctis’) cod. — 351, 2 χρεῖται cod. — 7 ἔχει bis cod. — 8 ἀμφισβατικα, Λάκαινα] ἀμφὶς καννα. λάκαινα (hoc cum AB). — 10 τὸ δὲ ἐλένα καὶ ὅσα τοιαῦτα διαλέκτῳ cod. — 15 προπαροξύνεται cod. — 16 Ἐφύρα] σφύρα. — 17 ἀμφότερα τὰ δίχονα cod. — 352, 1 ὅρνξα et σημειώδες et μάζα cod. — 3 παρώνυμα τὰ διὰ] παρώνυμα διὰ. — 353, 4 οὐν ποιήτρια, μεσήτρια, ὄδηγήτρια, ὁρχήστρια] διὰ τὰ τοιαῦτα ποιήτρια. ὁρχίστρια. — 354, 4 ἀλλ’ ἐν ἐκπάσει cod. — 5 τὸ pro τοῦ et καὶ ... καὶ pro ἦ... ἦ cod. — 355, 2 πλᾶσα. φύσα. δύσα. τίπα. κρίσσα cod. cum Baroccianis, quorum lectionem cur mutaverit Lehrsius frustra quaesiveris. — 7 ἔχει om. cod. cum A. — 10 γήρας ἐπανάβαν (hoc cum Cramerianis) cod. — 11 καὶ πάντα διφέλομεν λέγειν κατὰ συστολήν om. cod. ceterum ne hoc quidem loco cur codicum vestigia deseruerint comperimus. — ἀφορμὴν ἔχει τὸν τόνον]. ἀφορμὴ — 356, 2 εὗναν cod. — πάμπαν] πάνπαν. — 3 ἔστιν, ὁ τε, καὶ αὐτὸν cod. cum Crameri codd. — 357, 3 ἴερεια cod. — 6 πάντα] πάντως cum Bastii codd. Par. — 358, 4 ὅμδες θρόος οὐδὲν τα] ὅμῶς οὐδὲν δία (etiam v. 2 δία pro δῖα). — 7 ὡς om. cod. — 358, 8 πεποιθώς, διδούς, βιούς εἰ δὲ εἰς om. cod. cum codd. Crameri. — 359, 1 λήγουσιν om. cod. cum codd. Crameri. adnotare igitur debebat Lehrsius, unde illa verba sumpsisset, cf. reg. pros. Herm. p. 39, 85. talia enim ‘molem inutilis variae lectionis’ esse paucis persuadebit. sed ne Lentzius quidem codicum lectionem recte adnotavit. — 3 σων] σων — 7 καθαρὰ] καθαρὸν — 8 παραλήγονται] παραλήγοντο cum Crameri codd. — 10 ἐκτεταμένως om. cod. cum Cramerianis. — 13 ἀτρέαν λέγοντες καὶ ἴερειν. πρόσκειται ἀπαθῆς διὰ τὸ χόσα καὶ ἐρετρία καὶ πειρέα καὶ στειραιά cod. ‘sed quid attinet talia notare?’ scilicet gravius est

ad p. 366, 21 adnotari B omittere *v* ephelcysticon — 17 οἶον ἵππαριον cod. — 18 διὰ τὸ αἰρον̄ cod. cum Crameri cod. — 19 λέγονσα] λέγονται cum Bastii cod. Par. — 23 ἔφην] ἔφη (scil. Ἡρωδίανός vel ὁ τεχνικός) — 360, 4 τρανός] τανός cum Crameri codd. — 8 πυξδός om. cod. — 11 ἀλλάσσω] ἀλίσσω. — 12 καὶ τὸ θάσσα διεφειλον τὸ ἀ συστελλόμενον ἔχει cod. — 13 διὸ βαρύνεσθαι πρόκειται cod. — 361, 1 ματαῖζω σφαδαῖζω cod. cum AB. — 2 ἐκκλησιάζω post ἐνθουσιάζω add. cod. — 7 δποτὲ cod. — 11 κλίσει ψιλῆ συστέλλεται, ἄξω cod. — 12 ἄψυρτος cod. — δὲ om. cod. — 13 ἔγχος] ἄγχος — 16 συστέλλει cod. — 17 ἀξηγέσις etiam Hau-niensis — 17. 18 μάζα καὶ ἀμαζῶ καὶ ἀλαζῶν̄ cod. — 362, 7 δὲ om. cod. rectius. — 8 κατὰ καιρὸν ἡ χρόνον παραλαμβανόμενα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ ἂ, ἐαρινός, χειμερινός cod. apud Lehrsiūm συνεσταλμένον excidisse adnotat Lentzius; χειμερινός pro χειμερινός operarum error videtur. — 9 πρωΐνός, ἡμερινός, δπωρινός. παρὰ μέντοι τῶν ποιητῶν cod. ἡμερινός et δπωρινός apud Lehrsiūm omissa esse idem Lentzius animadvertisit — 365, 7 ἐπὶ τὸ ἀλμυρός ἔχον̄ cod. — 8 Ἄτακοι], ἀθηναῖοι. — 9 κατὰ συστολὴν ἀνέγνωμεν cod. cum B. — 10 τὸ] τῷ. — 12 ἐπὶ τοῦ ἴματίου cod. cum AB. — 14 οὖτα cod. — 17 ἡ ἀ στέρησις cod. sic scribendum. — 366, 3 ἐμοὶ cod. cum Barocc. — 4 τήρει cod. — 7 σαλαμῆνι cod. — 8 ἐμοὶ γένοιτο φάρος ίνον οὐρανῷ̄ cod. cum Crameri codd. — 9 πράγος cod. cum AB. — 10 πρόκειται δὲ] πρόσκειται omisso δὲ. — 15 κώλλος cod. — 16 τὰ τοιαῦτα ἔστι ut 15 cod. — βαλός] μαλός cum Crameri codd. — 22 τούτων pro τούτοις cod. sic scribendum. — 26 δόύσα cod. cum AB. — 367, 2 πάροιδεν cod. — 6 δὲ om. cod. cum B. — 8 αἰτιαπῶν δωριεῖς συστέλλονται αἰτίας οκνίθα cod. — 12 Ἰωνῖν] Ἰωνικὸν. — 13 τὸ ἀνιαρός ὡς ἐδέξατο τροπὴν Ἰωνικὴν ἔμεινεν ἐκτεινόμενον] τὸ ἀνιαρός τροπὴν ἀνεδέξατο Ἰωνικήν (corr. ex Ἰωνικᾶς) cum A et Par. — 16 τροπὴ om. cod. (ut omissit γενομένη τροπὴ A) — 17 ἀβάσομεν cod. (ut ἀβρός v. 19) — 19 ἀ βάλε] ἀβάλας cum Barocc. — 368, 1 καὶ ὀρχᾶς cod. — 4 ἀμαρα cod. — 10 ἀσκηθήσις cod. — 11 ἀρχοντους καὶ ἀσυνάλειπτος οὖσα cod. — 12 συμφώνου] ἀρφώνου — μὴ τοῦ] μὴ τὸ — ἀρβηλος] ἀρβηλος. — 15 ἀρδνς et ἀρδῶ̄ cod. — 16 τὸ οὖν ἀρδῶ καὶ λέγω τί δέξιον cod. cum A. — 18 ἀρδω̄ cod. cum A. — 20 ιτάμον̄ cod. — 369, 2 ιτῶνα τε μητέρα μήλων δφείλει συστέλλεσθαι cod., qui verba Ιτωνία γοῦν et sequentia usque ad τὸ ί omittit omnia — 6 ἱκριν] ἱκρία — 7 ισμαρός cod. — 370, 1 Ινώ] ίννα — 3 ἐν κλίσει] ἐγκλίσει. — 5 καθαρὸν̄ cod. — 7 παραλήγεῑ cod. — 8 ἀλίω] ἀλύω — ἐσθίω] ίστιω — 9 τὸ αἰτῶ τὴν δὲ cod. — 10 τὸ μαστιῶ, τὸ

δὲ δειδῶ cod. — 13 ὅπερ ἔχει] ὅπερ εἰ ἔχοι cum codd. Barocc. — 15 ἴβνς et ἴρις et ἵνιον et ἵτμονές cod. — 16 ἵνις cod. — 20 προσέθηκα cod. — 21 κνήμις cod. — 22 μελαμψηφίς καὶ ὅσα εἰσὶ τουαῦτα cod. cum Crameri codd. — 23 λήγει (pro λήγοντα) et μεμελέτηκα cod. — 371, 4 εἰ ἡ πρὸ τέλοντος cod. — 6 ἡ μέντοι καρότις cod. — 372, 2 καὶ κατὰ τὴν συνηθῆ χρῆσιν καὶ κατὰ τὴν] κατὰ μὲν τὴν συνηθῆ χρῆσιν καὶ τὴν — 3 συστέλλονται] συστέλλοντα. utroque loco sequendus codex — 5 et 14 ἐπίτασιν Haun. cum reliquis codd. — 6 τὰ γὰρ πάντα (om. λοιπά) συστέλλεται λαῖς. ναῖς. θησηῖς. δημηῆς. ἡρωῖς. μηνύς cod. — 8 Τὰ εἰς ὁσ̄ λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα καὶ ἀρσεγικὰ καὶ θηλυκὰ cod. — 10 οἶον om. cod. — 11 γάρος et νῆσος om. cod. cum B. — 12 βάρος καὶ δάρος cod. — 373, 2 ss. τὰ εἰς κος καθαρὰ δισύλλαβα, ἔχοντα τὸ ἓ, δξύννεσθαι θέλει καὶ ἐκτείνειν τὸ ὑ, θυμός, χυμός.....καὶ προπαραξύνεται καὶ συστέλλει τὸ ὑ, εἰ μὴ ἐκ συναρρέσεως ὑπάρχου, ἔρμος, ἔλμος, δίδυμος, ἐτύμος ἐ ἀληθῆς. τὸ δὲ πρόθυμος καὶ τὰ τουαῦτα ἐκ συναρρέσεως καὶ τὸ μεγάθυμος ἔσχε τὸ ὑ cod. — 9 τὰ εἰς ὁς cod. — 10 ἔχονται] ἔχει — 12 ἐπὶ γὰρ δξυτόνων τῶν ἔχοντων τὸ σ.....ἀλλὰ καὶ κέρατος cod. — 374, 5 τῶν πτωτικῶν] πτω sequente lacuna quinque litterarum. — 7 ἀμογητὶ om. cod. — 7 τὸ ι δὲ usque ad 9 ἀμογητὶ] ἔστι δὲ διε ποιητικῇ ἀδείᾳ συνεσταλμένως προφέρεται, νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογηστὶ, statim verba καὶ τὰ ἔξης οὗτα δὲ καὶ ἀμοσθὶ desunt — 11 ἀμοσθὶ γάρ.....πάμπαν cod. — 375, 1 ἰσόχρονα] ἰσοχρόνως — 2 μεσογήνς om. cod. — 5 ἔχουσι τὸ ι] ἔχουσιν — τὸ δὲ αὐτὸ cod. — 6 ἐπὶ ἀντωνυμιῶν cod. — πᾶν εἰς ἵω ληγον ὅημα ἔχον πρὸ τοῦ τέλοντος cod. — 8 ἔχει et κιθαρίζω etiam Haun., qui statim πολεμίζω. ἐλπίζω. σκελίζω omittit — 9 οὐ μέντοι διὰ ἐκτεταμένου τοῦ ι] οὐ μὴν δὲ ἐκτεταμένου τοῦ ι.: — τέλος.

Ex eis quae attuli apparere illud volo, cum Lehrsi Lentzii que in Herodianum meritis obstare aut obtrectare maligne nullo modo animum induxerim, tamen quales adhuc et monadicarum volum et dichronarum editiones habemus ab severae artis legibus me longe absesse censere vehementerque esse optandum, ut haec certe genuina grammatici gravissimi scripta suum nanciscantur editorem perfectum, quem ego sic aliquantulum adiuvisse satis habeo.

Manhemii.